

सर्वइति चेतनत्वेपि गजादिव सरप्रयत्नेनावशाद्वादि तुल्यत्वेवममेत्यर्थः ॥४०॥ अथवेति तेपि आयुधादयोपि भयमर्थः आयुर्धेहि अयस्कोतवत्प्रहृतीरं प्रयोजयति तेनायुधक
तापि प्रयोजकस्तस्य चायं कारयिता प्रहर्तुं कामः प्रयोजक इत्यन्योऽन्यप्रयोज्यत्वात् न कस्यचिद्दत्तत्वमित्यर्थः ॥४१॥ फलितमाह एवमिति चेतनत्वाद्ध्यत्वं समचेन्मन्यसे तद्वै कस्मिन्
वधकार्यसाक्षात्पर्यावहानं प्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथाविभागे किल्बिषं न मन्येवेत्यर्थः समवाये समुदाये ॥४२॥ कर्तो प्रकृतक्रियायां त्वमेव वध्योसीत्यर्थः ॥४३॥ असतीति
यतः कृतेऽपि असति दुष्टे कार्ये दोषे हेतुः कर्तानलिप्यते न वमते तस्मात् चोरादिरत्रैवराज्ञावध्यः प्रायश्चित्तीचनस्यात् तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रत्यग्वादिति चेत्तानित्यादेरप्रामाण्यं च
स्यादिति भावः ॥४४॥ कार्येति कारणे कर्तरि सति कुठारोद्यमनादिकार्येण छिदि क्रिया जायते असत्यपि कर्तरि तरुशारवातनिघर्षणकार्येण तज्जेनाग्निना वनदाहक्रिया जायते

सर्प उवाच सर्व एते ह्यस्ववशाद्दंडचक्रादयो यथा ॥ तथाहमपि तस्मान्मे नैष दोषो मतस्तव ॥४०॥ अथवा मतमेतत्ते तेप्यन्योऽन्यप्रयो
जकाः ॥ कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचोदनात् ॥४१॥ एवं सति न दोषो मेनास्मि वध्यो न किल्बिषी ॥ किल्बिषं समवाये स्यान्ममे यदि
किल्बिषं ॥४२॥ लुब्धक उवाच कारणं यदि न स्याद्वैन कर्तो स्यात्स्वमप्युत ॥ विनाशकारणत्वं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ॥४३॥
असत्यपि कृते कार्ये न ह्यपन्नगलिप्यते ॥ तस्मान्नात्रैव हेतुः स्याद्ध्यः किंबहुमन्यसे ॥४४॥ सर्प उवाच कार्योभावे क्रियान
स्यात्सत्यसत्यपि कारणे ॥ तस्मात्समेस्मिर्हेतौ मेवाव्यो हेतुर्विशेषतः ॥४५॥ यद्यहं कारणत्वेन मतोलुब्धकतत्त्वतः ॥ अन्यः प्रयो
गस्यादत्र किल्बिषी जंतुनाशने ॥४६॥ लुब्धक उवाच वध्यस्त्वममदुर्बुद्द्वालघाती नृशंसकृत् भाष्यसे किंबहुपुनर्वध्यः स
न्यन्नगाधम ॥४७॥ सर्प उवाच यथा हवींषि जहानामखेवै लुब्धकत्विजः ॥ न फलं प्राप्नुवत्यत्र फलयोगे तथाह्यहं ॥४८॥
भीष्म उवाच तथा ब्रुवति तस्मिंस्तपन्नगमृत्युचोदिते ॥ आजगाम ततो मृत्युः पन्नगं चाब्रवीदिदं ॥४९॥ मृत्युरुवाच
प्रचोदितो हं कालेन पन्नगत्वा मच्चुदं ॥ विनाशहेतुर्नास्यत्वमहं न प्राणिनः शिशोः ॥५०॥

तस्माच्छाखाया इव ममापि कर्तृत्वं अप्रयोजकत्वात् न दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ॥४५॥ यदीतिकारणत्वेन प्रयोज्यकर्तृत्वेन तवमतो हंतर्हि शाखाया वायुरिव ममापि प्रयोगे
प्रवर्तनेऽन्योस्ति कर्तो स एव जंतुनाशने किल्बिषी भवेत् वस्तुतस्तवायोरिव तस्यापि न किल्बिषित्वमिति भावः ॥४६॥ वध्यइति धीपूर्वकारी हि स्वभावस्त्वं कुतर्कवृक्षसाधु
र्ममात्मनो ब्रुवाणो दुर्बुद्धिर्त्वादध्योसीत्यर्थः ॥४७॥ एवमृत्विगादिव दन्यप्रयत्नानाहं किल्बिषी कितुममप्रयाजक एव शास्त्रफलप्रयोक्तरीतिन्यायादिति सर्प उवाच यथ
ति ॥४८॥ यथास्तेन गजो हंति गजे च महामात्रः प्रेरयति महामात्रे च प्रभुः प्रकृते प्रभवं स्तनापराधइति स्तेनः स्वापराधेनैव हन्यते न तत्र राजमहामात्रगजानां दोषगंधोऽस्ति एवं
भीष्मादीनिघ्नतापि तव गजस्य वनदोषोऽस्तीति शेषप्रथतास्य मृत्युः प्राणानामपहत्री देवता ॥४९॥ कालेन ईश्वरेण ॥५०॥